

BOETEVIERING LOURDES 30 APRIL 2012

Overweging

De laatste tijd doe ik ontzettend mijn best om een beetje mee te komen met de moderne techniek. Ik heb natuurlijk een computer op mijn bureau, maar ook een iPhone waar ik van alles mee kan. Ik heb een Facebook-account waarmee ik met al mijn vrienden in contact blijf en ik houd mijn preken zelfs vanaf de iPad. Allemaal ontzettend handig. Totdat het niet meer werkt.

Dat had ik een paar weken geleden. Het was Paaszaterdag en ik had me de hele dag voorbereid op de vieringen van dat weekend. Vlak voordat ik de deur uit ging voor de Paaswake probeerde ik voor de zekerheid nog eens mijn iPad uit om te zien of de preek er wel op stond. Maar er gebeurde niets....helemaal niets. Welk knopje ik ook indrukte...het ding reageerde niet. Ik werd redelijk nerveus, want de klok tikte door en ik moest echt weg. Maar mijn preek stond op de iPad. En ik weet niet of jullie dat gevoel kennen, maar op dat moment sloeg de frustratie toe. Het liefst had ik het ding uit het raam gegooid, maar zoals je kunt zien heb ik hem nog. Ik belde een vriend die er verstand van heeft. Heel rustig heeft hij me uitgelegd wat ik moest doen. Eerst een harde reset proberen: knoppen ingedrukt houden en hopen dat hij het doet. En ja hoor... hij startte opnieuw op. Ik kon opgelucht ademhalen...de preek was gered. Dat is de oplossing voor computers die vastlopen. Opnieuw resetten. Of als het helemaal niet lukt... terug naar de fabrieksinstelling, terug naar de situatie zoals die was toen je de computer kocht.

Terug naar het begin. Dat doet de eerste lezing van vandaag ook. Terug naar de situatie zoals die bestond toen alles nog goed was. Aan het begin van de tijd. Bij de schepping van de wereld. God maakt de mens naar zijn eigen beeld en gelijkenis en het leven lacht hem toe. Het paradijs ligt aan zijn voeten en alles is zoals God het bedoeld heeft. Dat was in het begin. Een ideale wereld, met ideale mensen en een ideaal leven. Helaas was dat maar van korte duur. We weten hoe het verder gaat. De eerste mensen gaan in tegen Gods wil en er komt een einde aan het paradijs. Mens en wereld zijn niet langer perfect. Ze maken ruzie met elkaar, worden jaloers, staan elkaar naar het leven en ruimen elkaar uiteindelijk uit de weg. Zo is het eeuwenlang gegaan. Tot op de dag van vandaag.

Met Jezus ging het niet anders. Hij was perfect. Helemaal zoals God Hem bedoeld had. Zijn eigen Zoon. Een mens naar zijn hart. Maar Hij leefde in een gebroken wereld en uiteindelijk zorgden jaloezie en haat dat Hij op een gewelddadige manier aan zijn einde kwam. In het evangelie van vandaag staat Hij voor ons: gemarteld, geslagen, bebloed. *Zie hier de Mens*, roept Pilatus uit. Maar Hij heeft niets menselijks meer. Zo kwam Jezus aan zijn einde. Onherkenbaar verminkt. Tot bloedens toe geslagen. Maar onder al die wonden, onder al die vuiligheid, onder al die spot en hoon, was Hij het beeld van God in optima forma. Degene in wie God mens geworden is.

Ook wij leven in die gebroken wereld. Elke dag opnieuw zijn we getuige van het kwaad dat mensen elkaar aandoen. Oorlog en geweld, haat en jaloezie, misbruik van allerlei soort...het is een deel geworden van de wereld waarin wij leven. En misschien ook wel van onszelf. Want als we eerlijk zijn, dan weten we dat ook wij niet perfect zijn. Ook aan ons kleeft allerlei viezigheid. Ook wij moeten op zoek naar de mens zoals God ons bedoeld heeft. Terug dus naar het begin. Terug naar de fabrieksinstelling.

Hier in Lourdes krijgen we de kans om ons leven als het ware te resetten. Om negatieve ervaringen en ballast uit het verleden van ons af te gooien en een nieuw begin te maken. Een gelegenheid om te resetten. Waar sta ik in mijn leven? Wat vind ik belangrijk? Hoe is mijn relatie met de mensen om mij heen? Hoe is mijn relatie met God? Waar moet ik schoon schip maken? Kan ik het vuil afwassen en weer tevoorschijn komen als een nieuwe mens?

Het meest intens mogen we dat nieuwe begin ervaren in het sacrament van Boete en Verzoening. Na deze boeteviering is er gelegenheid om dat sacrament van het nieuwe begin te ontvangen. In het gesprek met de priester mogen we ons hart luchten en ons uitspreken. Hij luistert naar ons met Gods hart en Gods oren. En hij mag ons Gods vergeving aanzeggen...een nieuw begin.

Voor velen van ons is een biechtgesprek nieuw en dat is helemaal niet zo gek. We hebben het nooit geleerd en moeten een drempel over om ons hart uit te storten bij een wildvreemde. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het ook best moeilijk vond, die allereerste keer. Ik wilde het eigenlijk wel, maar ik durfde niet. Naar wie moest ik gaan? Wat zou die priester er van vinden? Ik ben blij dat ik uiteindelijk die stap gezet heb en dat ik nu regelmatig een biechtgesprek mag hebben. Ik mag uitspreken waarin ik tekort schiet. Ik krijg goede raad en een bemoedigend woord. En last but not least... ik mag Gods vergeving ervaren. Hij drukt op de knop en ik word gereset. Ik kom weer tot mezelf en word de mens zoals God die van het allereerste begin heeft bedoeld. Die fantastische ervaring wens ik iedereen toe.

Laten we het dan stil maken in ons hart. Keren we in onszelf, keren we tot God.

- Hoe staat mijn leven er voor?
- Maak ik de juiste keuzes?
- Waar maak ik tijd voor vrij?
- Weet ik mij te beperken: in eten en drinken – in televisie kijken of internet?

- Hoe ga ik om met de mensen om mij heen?
- Heb ik oprechte aandacht voor ze?
- Neem ik mijn verantwoordelijkheden serieus?
- Ben ik vriendelijk, attent en eerlijk?

- Welke plek heeft het geloof in mijn leven?
- Maak ik het vaak genoeg stil in mij zelf om God toe te laten?
- Neem ik tijd voor gebed?
- Neem ik tijd om naar de kerk te gaan en de sacramenten te ontvangen?